

villse vi komme ind paa en Bet, som jeg er overbevist om, at baade **Regjeringen og Folket dybt vil komme til at beklage.** (Hør! Hør! Meget godt! Formanden ringer.)

Premierministeren: Jeg troer dog, at selv den ærede Ordfører fordrer Mere med Hensyn til den Myndighed, som Fællesforsamlingen skal have paa de finantzielle Anliggender, end man under de meget vanskelige Forhold, hvorunder en saadan Fællesrepræsentation kan dannes, kan vente, og navnlig forsaavidt det er yttret, at Adressen skal være „det sidste Ord“, man har at udtale, synes dette at antyde, at man ikke vil finde sig i nogen Slags Lempning, og derfor troer jeg, at der er noget temmelig Betænkeligt ved Adressen.

Da Ingen mere begjærede Ordet, var Discussionen saaledes sluttet.

Formanden: Forinden Afstemningen foregaaer, har den ærede Ordfører yttret, at der var et Par Rettelser at gjøre, som hidrøer enten fra Trykfeil eller Skrivfeil, og som ene ere Redactionsbemærkninger, og jeg skal derfor give ham Ordet.

Ordføreren: Jeg skal kun bemærke, at de vel kunne betragtes som Redactionsfeil; dog tør jeg ikke kalde dem Trykfeil, da de snarere ere blevne oversete af Udvalget. Jeg er bleven gjort opmærksom paa dem, og skjøndt de ere ubetydelige, bør de dog rettes førend Oplæsningen. De angaae forøvrigt begge det lille Ord „dette“, som forekommer første Gang i det første Stykke af selve Adressen. Naar det nemlig hedder i den næstsidste Linie af det første Stykke: „vil gjøre et Skridt fremad, saa at dette snart vil kunne tilendebringes i lykkelig Samdrægtighed,“ da kunde det synes, som om Ordet „dette“ refererer sig til det forventede Skridt fra Rigsdagens Side, som umiddelbart iforveien er omtalt, hvorimod Meningen aabenbart er den, at Ordet „dette“ refererer sig til Udtrykkene: „det store Værk — Ordningen af Monarchiets Forfatningsforhold —“. Det er derfor blevet anseet correctere, at „dette“ forandres til „det,“ en

Forandring, hvorved Meningen træder skarper over.

Den anden Forandring er foransediget derved, at det i Adressen i den 3die Spalte af Betænkningen, 3die Linie fra neden, hedder: „Men med Undtagelse af dette Krav, som ingen dansk Rigsdag kan opgive“ etc., og det umiddelbart iforveien er sagt, at der skal være en virkelig Repræsentation af Folket, saa at de kongevalgte Medlemmers Antal ikke bliver forholdsmaessigt stort. Man har nu troet, at Ordet „dette“ kunde misforstaaes saaledes, som om det skulde referere sig alene til den umiddelbart iforveien anførte Bestemmelse om de Kongevalgte, istedetfor at det naturligtvis refererer sig til de Betingelser overhovedet, under hvilke Rigsdagen mener, at Fællesforfatningen alene kan træde til. For at forebygge al Mistydning, foreslaaes, at det rettes til: „Men med Undtagelse af disse Krav.“

Formanden: Forsaavidt Ingen yttret sig over disse Forslag og har Noget derimod at erindre, skal jeg betragte dem som Redactionsforandringer.

Bable: Den ærede Ordfører har formodentlig ikke Noget imod, at de Udtryk i Adressen, der refererer sig til Throntalen, betegnes med Citationstegn?

Ordføreren: Ja, jeg troer dog ikke, det behøves, ligesom jeg heller ikke kan gaae ind derpaa, uden i saa Henseende iforveien at have forhandlet med Udvalget; men jeg kan ikke tillægge disse Citationstegn en saadan Bøgt, at jeg kunde tilraade af den Grund at udsætte Afstemningen.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattes nedenstaaende Adresse, saalydende:

Allernaadigste Konge!

I det allerhøieste Budskab til Rigsdagen har Deres Majestæt udtalt det Haab, at det store Værk — Ordningen af Monarchiets Forfatningsforhold — ved den nu forsamlede Rigsdags redelige og